

Artėjant LFF taurės finalui Panevėžyje praeityje garsus bei tituluotas žaidėjas ir treneris Virginijus Liubšys pasidalino prisiminimais apie patirtį turnyre.

V. Liubšys 1985 metais padėjo Panevėžio „Ekranui“ laimėti šalies futbolo taurę, o 1989 m. stojo prie ekipos vairo. Trenerio vedama komanda laimėjo 1998 ir 2000 metų LFF taurę.

Prieš du metus V. Liubšys kartu su bendraminčiais įsteigė „Panevėžio“ klubą, kurio komandos vyriausiuoju treneriu dirbo iki šių metų balandžio. Pastaruoju metu Panevėžio futbolo akademijoje su jaunimu dirbantis specialistas laukia sekmadienį mieste vyksiančio LFF taurės finalo.

- LFF taurės finalas šiais metais vyks Panevėžyje. Jums, šiame mieste praleidusiam nemažą dalį savo gyvenimo, tai turėtų pamaloninti širdį?

- Žinoma. Taurė yra taurė – tai yra neapsakomas dalykas. Tokios varžybos yra šventė komandoms ir miestui. Paskutiniaisiais metais laimi „Žalgiris“ ir norėtųsi, kad taurės finalas būtų kitoks ir laimėtų kita komanda, nes laimint tai pačiai komandai, visiems nusibosta ir norisi kažko naujo. Tikiu, kad šiemet rungtynės Panevėžyje bus puiki šventė miestui.

- Kaip apibūdintumėte dalyvavimą LFF taurės turnyre ir kaip nuo kitų varžybų skiriasi nuotaikos žaidžiant šiam turnyre?

- Taurės varžybų pradžioje į turnyrą žiūri kiek kitaip, galvoji, jog nežinia ar nueisi toli, galbūt papuls stipri komanda ir iškrisi. Bet kai patenki į pusfinalį, jau pradedi galvoti apie finalą, o kai jį patenki, tai būna šventė ir euforija. Jos laimėjimas suteikia galimybę žaisti Europoje ir tai, be abejo, duoda kitą impulsą žaidėjams ir visai komandai.

- Laimėjote tris kartus LFF taurę – du kartus kaip treneris, vieną kartą kaip žaidėjas. Kuris triumfas jums buvo saldžiausias?

- Manau, kad geriausius atsiminimus iki šiol kelia finalo laimėjimas 1985 metais, kai pats žaidžiau už komandą ir laimėjome čempionatą bei taurę. Pamenu tas rungtynes – Kauno centriniame stadione, po vienuolikos metrų baudinių serijos pranokome Kauno „Bangą“. Favoritais buvo laikomi jie, mačas vyko pas juos namuose, bet mes sužaidėme labai gerai nusipelnėme pergalės. Tai buvo viena svarbiausių pergalių mano karjere.

- Kokios LFF taurės turnyro rungtynės jums iki šiol yra stipriai įstrigusios?

- Teko dalyvauti ir stebėti nė vieną finalą, bet nemaloniai įsimintini yra 2003 metai. Tuomet didžioji mūsų komandos dalis buvo su U-21 rinktine ir atrankos rungtynėse iššvaistė dviejų įvarčių persvarą bei pralaimėjo. Su prasta psichologine būsena mes po trijų dienų keliavome į naujai atidarytą stadioną Utenoje, žaisti finalo su „Žalgiriu“. Pralaimėjome 1:3 ir visi puikiai žinojome, kodėl tai įvyko. Po kelių dienų mums buvo suduotas dar vienas smūgis, kai pralaimėjome kovą dėl čempionų vardo FBK „Kaunui“. Tai buvo skaudi savaitė.

- Paskutinį kartą taurės finalas Panevėžyje vyko 2001 metais. Kokia yra reikšmė miestui organizuoti LFF taurės finalą?

- Panevėžio miestas ir futbolo federacija įdėjo daug pastangų, kad finalas įvyktų čia. Mums labai svarbu jį surengti gerai, kad po jo būtų tik geri atsiliepimai apie miestą, stadioną, pačią futbolo veją ir surengtą futbolo šventę. Mes visi čia mylime futbolą. Aišku, didžiausia svajonė jame matyti Panevėžio komandą, bet toks renginys vis tiek yra šventė.

- „Ekrano“ klubas - išnykęs, o „Panevėžio“ komanda žaidžia Pirmoje. - Kokias matote perspektyvas vėl išvysti Aukštaitijos sostinę Lietuvos aukščiausios lygos futbolo žemėlapyje?

- Aš labai tikiu, kad didysis futbolas čia sugrįš. Manau, kad Panevėžyje labai gerai dirbama su futbolu – vaikų futbolas vystomas puikiai, komandos savo turnyruose užima aukščiausias vietas, yra sporto gimnazija, kuri įdeda daug į futbolą ir žaidėjų paruošimą. Turime ir futbolo klubą, tad tikiu, kad įdedamas darbas atsipirks.

